

Dosarul nr. 2ra-392/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. N. Mazur)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, I. Muruianu, A. Malîi)

ÎNCHEIERE

07 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Silvestru Petru și Silvestru Victor, reprezentați de avocatul Dogotari Danu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5 în procedura falimentului împotriva lui Petru Silvestru, intervenienți accesorii Svetlana Dolgova, Iurie Suprovici, Victor Silvestru, Ion Ursu și Ana Ursu cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile comunale și compensarea cheltuielilor de judecată și

cererea reconvențională înaintată de Victor Silvestru împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5 în procedura falimentului, intervenienți accesorii Svetlana Dolgova și Iurie Suprovici cu privire la excluderea datelor referitoare la datorii,

împotriva deciziei din 05 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 29 mai 2012, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5 a depus cerere de chemare în judecată (concretizată pe parcurs) împotriva lui Silvestru Petru solicitând încasarea datoriei pentru serviciile comunale acumulate la data de 01 octombrie 2017 în mărime de 82 587, 96 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, Silvestru Petru, este proprietarul apartamentului nr. XXXXX din str. XXXXX, mun. XXXXX, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 3926 din 27 martie 2012, iar blocul locativ din str. XXXXX, mun. XXXXX este gestionat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5, mun. Chișinău. Conform informației prezentate de către ÎM „Infocom”, la data de 1 aprilie 2012, datoria pentru serviciile comunale prestate constituia, suma de 54 412,45 lei, fapt ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor comunale respective anexată.

A precizat că, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5, de nenumărate ori a înaintat către pârât reclamații cu solicitarea de a achita de urgență datoriile formate pentru serviciile comunale prestate. Toate încercările de

soluționare a litigiului pe cale extrajudiciară nu au dat rezultate, deoarece pârâtul a neglijat în mod conștiincios faptul achitării benevole.

Astfel, a indicat reclamantul că, în conformitate cu art. 11 al Legii condominiului în fondul locativ nr. 913 din 30 martie 2000, pct. (1), în cazul înstrăinării locuințelor, noul proprietar devine succesor de drepturi și preia toate drepturile și obligațiunile fostului proprietar. Pct. (3) al aceleiași Legi prevede, că la întocmirea contractului de vânzare-cumpărare a locuinței, părțile stabilesc condițiile de achitare a datoriilor pentru serviciile comunale și alte servicii. În caz contrar, cumpărătorul este obligat să achite datoriile neachitate.

Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5 a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată și dispunerea încasării de la Silvestru Petru în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5, mun. Chișinău datorita în sumă de 54 412,45 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 425,58 lei.

La 28 mai 2013, reclamantul a înaintat o cerere de concretizare a acțiunii, invocând că, din considerentul că pârâtul în continuare nu achită integral serviciile comunale pretinse, suma datoriilor s-a mărit. Conform ultimelor facturi, datoriile cumulative la data de 01 mai 2013 constituiau suma de 63 306,95 lei.

Astfel, a solicitat modificarea cererii și încasarea sumei de 63 306,95 de lei cu titlu de datorii pentru serviciile comunale și cheltuielile de judecată în mărime de 462,36 de lei.

Ulterior, reclamantul a mai înaintat o cerere de concretizare și modificare a cerințelor și cuantumului pretențiilor invocând că, Silvestru Petru a înfăptuit toate tranzacțiile și a semnat toate contractele de vânzare-cumpărare, donație a apartamentului nr. XXXXX din str. XXXXX, mun. XXXXX, în baza procurii din numele tuturor membrilor familiei, astfel, Silvestru Petru a devenit proprietarul apartamentului nr. XXXXX din str. XXXXX, mun. XXXXX conform contractului de donație din 22 februarie 2012.

A precizat că din 27 martie 2012 și până la 26 noiembrie 2013, proprietar al apartamentului a fost fratele său Silvestru Victor, în baza contractului de vânzare-cumpărare, care ulterior a fost anulat, astfel Silvestru Petru a devenit din nou proprietar al apartamentului nr. XXXXX din str. XXXXX, mun. XXXXX.

A învederat reclamantul că, la data de 10 august 2011, Silvestru Petru a întocmit un grafic de eșalonare a datoriilor formate la data de 01 iulie 2011, în baza procurii înregistrate cu nr. 4642 din 20 iunie 2011 din numele tatălui său, Mihail Silvestru, prin care s-a obligat să achite datoria până în luna februarie 2012 însă nu și-a onorat obligațiunea.

Astfel, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5, mun. Chișinău a solicitat încasarea datoriilor formate la data de 01 mai 2013 în mărime de 63 306,95 de lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 462,36 de lei, în felul următor: de la Silvestru Victor, pentru perioada 27 martie 2012 - 01 mai 2013, datoria în sumă de 8 894,50 lei și cheltuielile de judecată proporțional sumei încasate în mărime de 64.97 lei și de la Silvestru Petru, datoria formată cumulativ până la data de 27 martie 2012 în mărime de 54 412,45 lei și cheltuielile de judecată proporțional sumei încasate în mărime de 397, 39 lei.

Ulterior, reclamantul a mai înaintat încă o cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a invocat că în fapt în procedura Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, se

află pe rol cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5, mun. Chișinău cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile comunale de la Petru Silvestru, intervenienți accesorii Ana Ursu și Ion Ursu.

A mai indicat că apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX, mun. Chișinău conform contractului de schimb nr. 5478 din 19 mai 2014 a fost transmis în proprietate lui Ana Ursu și Ion Ursu unde în pct. 4.3 al contractului, se stipulează că consumatorul Petru Silvestru, deține datoriile asupra serviciilor comunale și se obligă să achite aceste datorii și alte plăți aferente până la data de 01 august 2015 integral, însă până la acest moment datoriile nu au fost achitate și nici actualii proprietari nu întreprind careva măsuri în vederea stingerii datoriilor.

În aceste circumstanțe, a solicitat reclamantul concretizarea și modificarea cuantumului pretențiilor din acțiune din motivul că atât fostul proprietar cât și actualii proprietari nu-și onorează obligațiunile de plată pentru serviciile comunale, iar suma continuă să crească. Astfel solicită admiterea cererii, încasarea în mod solidar de la Ana Ursu, Ion Ursu și Petru Silvestru, a datoriei pentru serviciile locativ-comunale acumulate la data de 01 octombrie 2017 în mărime de 82 587,96 lei și încasarea cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat achitată.

Pe parcursul examinării cauzei, Silvestru Victor a înaintat cerere reconvențională către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5, mun. Chișinău, intervenienți accesorii Svetlana Dolgova, Iurie Suprovici, Ana Ursu și Ion Ursu, privind excluderea datoriilor pentru serviciile comunale.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat Silvestru Victor că a dobândit în proprietate apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX, mun. XXXXX, la data de 27 martie 2012 în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 3927 de la vânzătorul Silvestru Petru, cel din urmă, dobândind dreptul de proprietate asupra apartamentului la data de 9 noiembrie 2009 în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 7761 de la vânzătorii Svetlana Dolgova și Iurie Suprovici.

A menționat reclamantul în cererea reconvențională că, în baza contractului de vânzare-cumpărare încheiat între Victor Silvestru cu Svetlana Dolgova și Iurie Suprovici, vânzătorii urmau să elibereze apartamentul la data de 9 mai 2010, însă contrar prevederilor contractului ei nu au eliberat apartamentul în termen și au continuat să locuiască în el până în prezent.

A indicat Silvestru Victor că, în scopul evacuării intervenienților accesorii Svetlana Dolgova și Iurie Suprovici în mod forțat, de către Victor Silvestru a fost inițiată o acțiune în judecată de evacuare fără acordarea unui alt spațiu locativ, fapt ce se confirmă prin Hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău nr. 21275/2011 din 13 iulie 2011 prin care a fost admisă acțiunea privind evacuarea acestora. Ulterior, hotărârea primei instanțe a fost contestată în ordine de apel, motiv din care nu a fost posibilă executarea acesteia, procedura de executare fiind suspendată.

Astfel, a indicat reclamantul că locatarii ai apartamentului nr. XXXXX din str. XXXXX, mun. XXXXX și beneficiarii ai serviciilor comunale prestate sunt foștii proprietari Svetlana Dolgova și Iurie Suprovici care continuă să locuiască în apartament până în prezent.

Astfel, a precizat că situația prezentată în acțiunea de bază de către reclamantul Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5,

mun. Chișinău referitor la existența obligației pârâtului Silvestru Victor de achitare a datoriilor pentru serviciile comunale este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, acestea urmând a fi încasate din contul intervenienților accesorii Svetlana Dolgova și Iurie Suprovici.

A învederat că Silvestru Victor a devenit proprietar de jure al apartamentului, însă posesia acestuia au continuat să o exercite foștii proprietari.

Totodată a, mai precizat reclamantul despre faptul că, cu Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5, mun. Chișinău, personal nu a încheiat careva contracte de prestare a serviciilor locativ-comunale, și nu și-a asumat careva obligațiuni față de aceasta iar conform pct. 4.8. al contractului de vânzare-cumpărare nr. 7761 din 9 mai 2010, intervenienții accesorii Svetlana Dolgova și Iurie Suprovici au garantat cumpărătorului că imobilul înstrăinat este liber de orice datorii, este cu plata taxelor și impozitelor la zi și nu are vicii materiale.

Reieșind din cele menționate, consideră Silvestru Victor, că debitor al obligației de achitare a serviciilor comunale, respectiv calitatea de pârât în această speță urma să revină intervenienților accesorii Svetlana Dolgova și Iurie Suprovici.

În susținerea celor expuse, a indicat că faptul dat se confirmă și prin încheierea judecătoreiei Botanica, mun. Chișinău nr. 2-1995/11 din 30 septembrie 2011 conform căreia, anterior Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5, mun. Chișinău s-a adresat cu o cerere similară de încasare a serviciilor comunale anume către ei, cererea fiind scoasă de pe rol pe motiv de neprezentare a reclamantului.

În asemenea împrejurări, consideră necesar ca instanța de judecată la examinarea cauzei să aplice termenul de prescripție de trei ani, și să fie calculată datoria pentru serviciile comunale pentru perioada 2009-2012, pentru perioada de trei ani de la data adresării reclamantului în instanța de judecată cu prezenta acțiune.

A solicitat admiterea acțiunii reconvenționale, cu obligarea Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5, mun. Chișinău să excludă datele referitor la existența datoriilor în mărime de 54 838,03 lei pentru serviciile comunale față de reclamantul-pârât Victor Silvestru în privința apartamentului nr. XXXXX din str. XXXXX, mun. XXXXX.

Prin hotărârea din 4 decembrie 2017 a Judecătoreiei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5 către Victor Silvestru și Petru Silvestru privind încasarea datoriilor pentru serviciile comunale.

S-a încasat în mod solidar din contul lui Victor Silvestru și Petru Silvestru în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5, suma datoriilor pentru serviciile comunale în mărime de 82 587,96 de lei, cât și taxa de stat achitată de către reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 420,53 de lei, iar în total suma de 83 008,49 de lei.

S-a încasat în mod solidar din contul lui Victor Silvestru și Petru Silvestru taxa de stat în sumă de 2 477,64 de lei.

S-a respins cererea reconvențională înaintată de Victor Silvestru împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5, intervenienți

accesorii Svetlana Dolgova, Iurie Suprovici, Ana Ursu și Ion Ursu, privind excluderea datoriilor pentru serviciile comunale, ca fiind neîntemeiată.

La 5 decembrie 2017 și la 19 februarie 2018, în termenul stabilit de lege, avocatul Danu Dogotari în interesele lui Victor Silvestru și Petru Silvestru a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii din 4 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru cu emiterea unei noi hotărâri de respingere ca tardivă și neîntemeiată a acțiunii inițiale și admiterea acțiunii reconvenționale.

Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2018, s-a dispus ridicarea de la examinare a pricinii civile la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5, mun. Chișinău împotriva lui Victor Silvestru și Petru Silvestru cu privire la încasarea datoriilor pentru serviciile comunale, și cererea reconvențională înaintată de Victor Silvestru împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5, mun. Chișinău, intervenienți accesorii Svetlana Dolgova, Iurie Suprovici, Ana Ursu și Ion Ursu, privind excluderea datoriilor pentru serviciile comunale, cu remiterea acesteia în adresa Judecătorei Chișinău, sediul Centru pentru soluționarea chestiunii privind emiterea unei hotărâri suplimentare.

Prin hotărârea suplimentară din 05 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca fiind nefondată cererea înaintată de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5, mun. Chișinău către Ursu Ion și Ursu Ana privind încasarea în mod solidar a datoriilor pentru serviciile comunale în mărime de 82 587,96 de lei.

Prin decizia din 18 septembrie 201 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea de apel depusă de avocatul Danu Dogotari în interesele lui Victor Silvestru și Petru Silvestru, s-a casat hotărârea din 4 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și hotărârea suplimentară 05 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cauza fiind transmisă la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 24 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a primit în procedură cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5, mun. Chișinău împotriva lui Victor Silvestru și Petru Silvestru, intervenienți accesorii Svetlana Dolgova, Iurie Suprovici, Victor Silvestru, Ion Ursu și Ana Ursu cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile comunale și compensarea cheltuielilor de judecată și cererea reconvențională înaintată de Victor Silvestru împotriva întreprinderii municipale de gestionare a fondului locativ nr. 5 mun. Chișinău în procedura falimentului, intervenienți accesorii Svetlana Dolgova și Iurie Suprovici cu privire la excluderea datelor referitoare la datorii.

Prin hotărârea din 20 septembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a admis acțiunea înaintată de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5, mun. Chișinău. S-a încasat de la Petru Silvestru în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5, mun. Chișinău în procedura falimentului datoria pentru serviciile locativ-comunale, pe perioada de până la 19 mai 2014 (conform pct. 4.3 al contractului de schimb nr. 5478 din 19 mai 2014) în sumă de 75 463,22 de lei și taxa de stat achitată în mărime de 420,53

de lei, iar în total suma de 75 883,75 de lei. S-a încasat de la Petru Silvestru în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1 843,37 de lei. Acțiunea lui Victor Silvestru împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5, mun. Chișinău în procedura falimentului, intervenienți accesorii Svetlana Dolgova și Iurie Suprovici cu privire la excluderea datelor referitoare la datoriile în mărime de 54 838,03 lei față de reclamantul Victor Silvestru, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 05 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul Danu Dogotari în interesele lui Victor Silvestru și Petru Silvestru și s-a menținut hotărârea din 20 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 7, 512 alin. (1), 572 alin. (1), (2), 917 Cod civil (în vigoare la data relevantă speței), pct. 17 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, Colegiul a considerat întemeiată concluzia primei instanțe de admitere a acțiunii inițiale și de respingere a acțiunii reconvenționale.

Reținând spre examinare probatoriul administrat, în coroborare cu legislația pertinentă aplicabilă și motivele invocate de părți în susținerea poziției sale, Colegiul a învederat că, în speță, s-a constatat cert și fără echivoc că, potrivit contractului de vânzare-cumpărare din 9 noiembrie 2009, Petru Silvestru, acționând din numele lui Profora Silvestru, a cumpărat de la Svetlana Dolgova și Iurie Suprovici, apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX, mun. XXXXX, amplasat în blocul locativ, gestionat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5, mun. Chișinău.

De altfel, Colegiul a precizat că, conform materialelor cauzei, la data de 22 februarie 2012, în baza contractului de donație nr. 966, apartamentul vizat a fost donat lui Silvestru Petru, care, ulterior, prin contractul de vânzare-cumpărare din 27 martie 2012, a vândut apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX, mun. XXXXX lui Victor Silvestru. În pct. 10 al contractului din 27 martie 2012, cumpărătorul și-a asumat obligațiunea de a achita restanțele la plățile obligatorii în cazul depistării lor după încheierea contractului. La data de 14 noiembrie 2013, părțile au încheiat un acord cu privire la desfacerea contractului de vânzare-cumpărare, în urma căruia proprietar al apartamentului vizat a devenit din nou Petru Silvestru. Ulterior, la 19 mai 2014 Petru Silvestru a încheiat cu Ion Ursu și Ana Ursu un contract de schimb al acestui apartament, proprietari devenind familia Ursu. În pct.4.4 al acestui contract s-a stipulat că, ”la momentul semnării prezentului contract, cet. Petru Silvestru deține datoriile asupra serviciilor comunale și se obligă să achite aceste datorii și alte plăți aferente până la data de 01 august 2015, iar în cazul neonorării obligației de achitare a acestor datorii, părțile contractante vor recalcula mărimea sultei sau aceste datorii urmează a fi deduse din mărimea sultei”.

De altfel, instanța de apel a punctat că, nu poate reține poziția apelanților precum că graficul de eșalonare a datoriei nr. 230/11 din 10 august 2011, nu a fost semnat de către Petru Silvestru, dat fiind faptul că la solicitarea apelanților, acest grafic, fiind prezentat la materialele cauzei în original, fost supus expertizei, iar prin raportul de expertiză judiciară nr. 1717, 1718 din 7 august 2020, expertul a

concluzionat că, semnătura din numele lui Petru Silvestru de la rubrica „debitorul” din graficul de eşalonare a datoriei nr. 230/11 din 10 august 2011, a fost executată de către însuși Petru Silvestru.

Mai mult, instanța de apel a indicat asupra faptului că, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, expertul judiciar din cadrul Centrului Național de Expertize Judiciare, Veronica Postoroncă, a reiterat argumentele indicate în raportul de expertiză grafoscopică și tehnică a documentelor, și a confirmat indubitabil și cu certitudine că semnătura din graficul de eşalonare a datoriei nr. 230/11 din 10 august 2011, aplicată la rubrica „debitorul” a fost aplicată de către apelantul Petru Silvestru.

În același context, cu referire la invocarea de către apelanți a tardivității acțiunii, instanța de apel a reținut că, cursul prescripției extinctive a fost întrerupt prin săvârșirea de către pârâțul Petru Silvestru a acțiunilor, din care rezultă că el recunoaște datoria pe serviciile comunale, astfel, temei legal de aplicare a tardivității nu este, de asemenea, Petru Silvestru, a recunoscut prin diferite acțiuni și acte suma datoriei, asumându-și obligațiunea de a o achita.

La 14 ianuarie 2021, Silvestru Petru și Silvestru Victor, reprezentați de avocatul Dogotari Danu, au depus cerere de recurs împotriva deciziei din 05 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei la rejudecare, ori emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată și admiterea cererii reconvenționale.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 05 noiembrie 2020 și a expedit-o participanților la proces la 17 noiembrie 2020 (f.d. 234, vol. III), or, la materialele cauzei lipsind dovada de recepționare a acesteia de către participanții la proces.

Astfel, recursul declarat la 14 ianuarie 2021, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 23 februarie 2021 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 121), or, până la data examinării cauzei în adresa instanței de recurs nu au parvenit referințe.

Examinând temeiurile recursului declarat de Silvestru Petru și Silvestru Victor, reprezentați de avocatul Dogotari Danu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Silvestru Petru și Silvestru Victor, reprezentați de avocatul Dogotari Danu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă

că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Silvestru Petru și Silvestru Victor, reprezentați de avocatul Dogotari Danu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Silvestru Petru și Silvestru Victor, reprezentați de avocatul Dogotari Danu, împotriva deciziei din 05 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat